

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 15. SZÁM, 2010. ÁPR. 11.

Kedves testvéreim!

A nagycsütörtöki történet egy olyan részét olvastam fel előttetek, mely nagyon is emberinek mondható. Igen, talán könnyű lenne Péter felett pálcát törni, de ennek a történetnek mégsem ez a mondanivalója. Más kérdés, hogy a Biblia hitelességéhez nagymértékben hozzá tartozik, hogy még ha „főszerelő”, Istent leginkább szerető, Őt leghívebben szolgáló emberek esetén sem hallgatja

ványi kör meghatározó tagja volt. Talán ő volt az, aki a legszilárdabban kiállt Jézus mellett, és a legjobban szerette a Mestert. Ezt tudta Jézus is, nem véletlenül nevezte el őt Kősziklának, és a hitét is értékelte, hiszen arra kívánta az Anyaszentegyházat felépíteni. Nem kevés ez, sőt nagyon is sok. Valamiért éppen Pétertől kérdezte meg háromszor Jézus, hogy szereti-e. És ez a kérdés a végén el is szomorította Pétert. Számomra tehát az első nagy üzenete a

Péter ezalatt kinn ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és így szólt: „Te is a galileai Jézussal voltál.” Ő azonban tagadta mindenki előtt, és ezt mondta: „Nem tudom, mit beszélsz.” Mikor pedig kiment a kapuba, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: „Ez a názáreti Jézussal volt.” Ő ismét tagadta, mégpedig esküvel: „Nem ismerem azt az embert.” Kis idő múlva az ott állógálók mentek oda, és így szóltak Péterhez: „Bizony, közülrük való vagy te is, hiszen a kiejtésed is árulkodik rólad.” Akkor átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az embert.” És nyomban megszólalt a kakas. Péter visszaemlékezett Jézus szavára, aki azt mondta neki: „Mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.” Aztán kiment onnan, és keserves sírásra fakadt.

Mt 26,69-75

el azok gyengéit, bűneit, botlásait. Elég csak a legnevezetesebbekre gondolni ezen a történeten kívül is. Nézzük csak meg Mózeset, aki nem csak embert ölt, de még Isten akarata ellen is cselekedett. Vagy Dávid, aki akármekkora nagy király is volt, és általában követte az Urat és az Ő parancsolatait, Betsábéval mégis csúnyán elbukott. Ennek a történetnek mégis sokkal mélyebb üzenetei is vannak. Péter a tanít-

történetnek, hogy akárkiről is van szó, sajnos bukások nélkül nincs élet, mert ez mintegy bele van kódolva az ember bűnös természetébe. De még ennél is komolyabb üzenet, hogy Isten előre látja ezeket a bukásokat, hiszen Péternek is megmondta, hogy háromszor fogja Őt megtagadni. Számomra nagyon érdekes a hangsúly: nem szemrehányóan teszi. Ő, Akiben nincsen bűn, ezúttal nem ragad korbácsot, nem fenyeget. Egyszer-

rően csak szól, legfeljebb figyelmeztet. Még csak nem is mondja, mint máskor, Távozz tőlem, Sátán. Ahogy magam elé képzelem, és megpróbálok megérteni, inkább úgy érzem, hogy Jézus látja és át is éli a Péterben levő kétséget, félelmet. Igen, ilyen Istenünk van. Nem rideg bálvány, hanem megértő Isten. Nemcsak a bűnt látja, hanem a bűnös, szabadításra szoruló embert is, aki nem képes uralkodni a bűnön, vagy esetleg önmagán egy rövid másodpercig, és elbukik, legyen akár olyan is, mint Péter. Azonban van Jézus szavában egy figyelmeztetés is: ne bízz magadban, mert az a kritikus pillanatban kevés lesz. Mily gonosz dolog, és a Sátán ezt nagyon is jól tud-

ja, hogy az ember hogyan érzi magát, ha éppen egy olyan dologban bukik el, melyben olyan nagyon biztos volt.

Történt ezen a napon azonban egy másik bukás is. Júdásé. Az azonban halálos volt, pedig ő csak egyszer árult. Azonban az út teljesen más volt. Júdás apostol számára nem Jézus volt a drága, hanem a pénz, az anyagi érték. Más helyen olvashatjuk, hogy ő kezelte a tanítványok pénztárát, és az is híjával találtatott Júdás halála után. De nem is ez volt a legnagyobb gond. A két történet a bűn elkövetése után válik ketté. Péter zokogva omlik össze és sír mint egy kisgyerek. Felsejlenek benne Jézus szavai, tekintete, sőt, visszhangozhattak benne saját szavai, ígéretei. Megértett vala-

mit, nemcsak belátta a bűnét, hanem ráértett a helyes útra: Isten előtt megbánni. Igen, háromszor tagadott, igen utálta ekkor saját magát, hiszen nemcsak az Isteni törvényt, de a saját maga által megszabott normarendszert is súlyosan megszegte. De tudta, van bocsánat. Szerintem ekkor lett igazán köszikla, és megértette, milyen feladat is vár rá.

Isten nem elveszíteni akarja gyermekeit azok bukása által, hanem nevelni, magához közelebb vonni. Aki egyszer megtért, az tudja, mit jelent Isten előtt bocsánatot kérni, és egy bűnből megtérni, „visszafordulni”.

De nézzük csak meg, hogy Júdás mit csinált rosszul. Hogyan lett az ő útja végleg

a romlásé, miért nem lett az ő bukása is a megerősödés, az acélossá válás kezdete. Pedig Jézus neki is felajánlotta a bocsánatot, tudta, mit tett tanítványa, és mégis adott volna neki új lehetőséget. Most ne bonyolódjunk bele az apokrifok világába és ne kezdjük el boncolgatni, hogy mi lett volna ha. Júdásban is feltámadt a bűnbánat. Számomra mindig felfoghatatlan volt, hogy egy ember, aki Jézus közelében élt, Vele lakott, Vele szívott egy levegőt, hogyan érthetett meg ilyen keveset Jézusból. Egy hívő ember számára lehetne-e nagyobb ajándék, mint egyszer hallani a Mestert prédikálni? Júdás ezt tehette három éven keresztül, és mégsem történt semmi belül. Ugyanis Júdás bűnbánata teljesen emberi volt, semmi nem volt benne, ami arra utalna, hogy akár csak egy keveset is megértett abból, amit három éven keresztül látott, tapasztalt. Ha van emberileg nézve tragédia nagycsütörtökön, hát az ez. Hányszor látunk gyülekezeti tagokat, akik semmit nem értenek meg évtizedeken át, több lelkésztől, vagy akár másoktól hallott Igéből sem. Elmondani még csak elmondanak valamit, talán még valami bibliaismeretük is van, de a lényeg hidegen hagyja őket. Szomorú látvány. Mi több, tragikus.

Júdásban is megérlelődik a gondolat, hogy amit tett, helytelen. Ő azonban az emberi végét fogja meg a dolgoknak. A harminc ezüstpénz vádolja, és nem a tett

lényege. A pénzt vissza akarja adni, de nem akar leborulni Isten előtt, kiöntve szívét, új életet nyerni. Megért valamit, de az kevés. Embereknél keresi a bocsánatot, a megértést. Azoknál, akik éppen elveszíteni készülnek Krisztust. Persze esély sincs arra, hogy ekkor éppen Júdás problémájával foglalkozzanak, de nem is tehetik. Egyrészt nem is értik, másrészt számukra épp oly idegen a Biblia világa és Isten, mint Júdás számára, pedig nekik is lett volna módjuk változni, megérteni az Üzenetet.

A tragédia pedig, amit Júdás az öngyilkosságával előidézett, magáért beszél. Még mindig nem ért, még mindig azt gondolja, hogy a helyes utat járja. Pedig a büntetés nem lehet az ember dolga, még ha saját magáról is van szó. A válasz, melyet Isten ad a bűnre, szintén súlyos, mégsem ilyen. Nem az örök kárhozatot, hanem az örök életet kínálja fel az embernek. Azt az örök életet, melyet Krisztus szerzett nekünk a kereszten.

Ez akár szimbolikus is lehet. Nagycsütörtökön Júdás még csak a kárhozatig jutott el. Nagypéntek reggelén, amikor Péter megértette tettének iszonyú súlyát, már Krisztus áldozata által örök életet nyert.

Ámen

(Ez az igehirdetés ötrészes húsvéti igehirdetés-sorozatunk első része.)

„MERT ÚGY SZERETTE ISTEN E VILÁGOT, HOGY AZ Ő EGYSZÜLÖTT FIÁT ADTA, HOGY VALAKI HISZEN Ő BENNE, EL NE VESSZEN, HANEM ÖRÖK ÉLETE LEGYEN.”

JN. 3.16

HOGY S MINT?!...

BESZÉLGETÉS TÓBIÁS ATTILÁVAL,
GYÜLEKEZETÜNK ELSŐ
LELKÉSZÉVEL

– *Nagyjából két éve hagyátok el Prágát, hogy vagytok?*

– Köszönjük szépen, jól vagyunk. Élünk az Úr kegyelméből, és dolgozunk az Ő segítségével.

– *Két évvel ezelőtt, amikor az első interjú készült Veled, még frissek voltak az amerikai tapasztalatok. Hogy telt azóta az idő az USA-ban?*

– Nehéz volna betömöríteni néhány sorba az elmúlt (most már) több, mint két évet. De talán kiemelnék egy-két dolgot. A legutóbbi (riportban való) beszélgetésünk óta, 10 hónapon keresztül szolgáltam egy eredetileg magyar, de ma már gyakorlatilag angol nyelvű gyülekezetben, mindkét nyelven, próbálva megtartani a magyarságot. A gyülekezet nem volt nagy, de nekem jó gyakorlat volt az addig számomra idegen, angol nyelvű munkára. Még ma is furcsa, s talán soha nem lesz az „Our Father” azaz „Mi Atyánk” angol szövege az enyém, de bizonyára ez így is van rendjén. Voltak otthon furának tűnő „szertartások”, de ehhez hozzá kellett

szokni. Az itteni emberek, beleértve a magyarokat is sok mindent másképp, sőt gyökeresen másképp látnak, mint az otthoniak – s hogy másat ne említsek – itt van például a temetés. Otthon szomorkodnak, búsulnak és keservesen sírnak az emberek a temetéseken, míg itt a temetés sokkal inkább arról szól, hogy megemlékezünk az elhunytáról, hálát adunk az életéért itt a földön, s reményteljesen tekintünk a jövőbe, az örök élet ígérete szerint. Ki-ki döntse el, melyik áll közelebb a Biblia tanításához.

Kapuk nyílnak meg, lehetőségek. És panaszszó ne essék, van mit csinálnunk. Tíz hónapos szolgálat után (Carteret, NJ) hívtak meg a hozzánk sokkal közelebb lévő Wallingford-i gyülekezetbe. A szolgálat itt is kétnyelvű, és hála az Istennek teljesen ellentétes az átlag amerikai-magyar gyülekezettel. Itt ugyanis növekszik, gyarapodik a magyar „rész”. Együtt dolgozunk a Wallingford-i Ma-

Tóbiás Attila feleségével, Zsuzsával

gyar Klubbal (www.hccwallingford.org), sok közös rendezvényünk van.

Épp a március 15-i megemlékezésen beszéltünk arról, hogy mennyivel több magyar rendezvényben van részünk, mint Prágában, pedig ott sem volt (abban az időben) kevés.

Nincs olyan hét, hétvége, hogy ne köszönhetnénk egy-egy irodalmárt, történevszt, színészt, vagy akár filharmónikus zenekart, hogy a cigányzenekarokat, vagy mai magyar könnyűzenét ne is említsem. (volt: este 8-kor színház, Újévi hangverseny, Székely-bál, lesz: Ismerős Arcok, Republic és még sorolhatnám)

– ***Mennyire érzitek otthon Magatokat ott? Van honvágyatok? Mi a legnagyobb különbség a csehországi és az amerikai környezet között?***

– Részben válaszoltam az előző kérdésben. De: van ebben az országban valami (a sok negatívum ellenére is), ami valahogy itt tartja az embereket. Vannak barátaink, akik éltek itt 5-10 éven keresztül, majd visszaköltöztek a jó öreg Európába, s most újra visszajöttek. Senki nem tudja igazán miért, hisz ha papírra vetnénk az ellene ill. a mellette szóló érveket, bizonyára az „innen el” kerülne ki győztesen. A gyakorlat mégis épp az ellenkezőjét mutatja.

Itt vagyunk már harmadik éve, s egyre inkább itthon érezzük magunkat. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy nem vágyunk haza, vagy hogy nem hiányoznának az otthoni, prágai barátok, volt gyülekezeti tagok, jó ismerősök.

– ***Milyen két év távlatából visszanezi tíz év prágai szolgálata?***

– Sokkal tisztábban látom a dolgokat.

Bár utólag mindenki bölcsebb.

– ***Milyennek látod messziről a gyülekezetet?***

– Szeretettel gondolok vissza a prágai évekre, voltak szép, ragyogó napjaink együtt, és természetesen voltak borús napok is, tagadhatatlan. De hiszem hogy ahogyan én tanultam abból a tíz évből, úgy a gyülekezet is levonta a következtetéseket. Mi az, amit eddig csináltunk, s hogy azt hogyan csináltuk. Kedvesek-e az Úrnak a mi napjaink, vagy ...

Az elmúlt héten volt alkalmam előadást tartani a Connecticut-i Irodalmi Körben „*Az élet értelme*” címmel, de nem szeretném magamat idézni. Mégis azt mondanám egészen röviden, hogy az, amit életünk folyamán véghezviszünk, arról csak később derül ki, hogy volt-e értelme, vagy nem. Egy bizonyos, hogy ha nem szeretettel tesszük azt, amit tesszünk, akkor annak nem sok értelme van. S a jövőben sem lesz.

Remélem nem voltam nagyon elvont, elméleti. Csak azt szerettem volna mondani, hogy **szereetet nélkül nem megy**, akarhatunk előrelépéseket a gyülekezetben, találhatunk ki újabbnál-újabb aktivitásokat, de ha nem szeretettel tesszük,... „*Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretetet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengőcimbalom. És ha próféta is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretetet pedig nincs bennem: semmi vagyok.*” (1Kor.13, 1-2).

Eszembe jutnak a szalonnasütések, az

Angol-magyar nyelvű szolgálat közben...

„Paliék már a Barrandov-i hídnál járnak”.

– *Magyar kisebbségi gyűlekezésben szolgálsz, új tapasztalatokat gyűjtöttél... Milyen tanácsaid lennének a számunkra?*

gondolok az istentiszteletek utáni ücsörgésekre is az IFI tagjaival. A „Benedikt” vendéglőben tudták, hogy ha vasárnap délután, akkor jönnek a magyarok. Hiányoznak a beszélgetések!

– *Amióta elmentetek, a kóruson kívül gyakorlatilag nincs IFI Prágában. Vannak fiatal gyülekezeti tagok az amerikai gyülekezetekben?*

– Ez bizony szomorú és sajnálatos. Higgyétek el, a mi tanítványságunknak nincs sok értelme, ha csak elméletben, szóban gyakoroljuk a hitünket. Fontosak és elengedhetetlenek az istentiszteletek. Fontosak az énekpróbák, meg merném kockáztatni, hogy fontosabbak, mint a fellépések. De legalább olyan fontos az, hogy legyenek közös élményeink a hétköznapokból is, mert hihetetlenül összekovácsolják a csapatot. Egy sütögetés után az sem számított, ha piszkosan, szalonnaszírral összecsepegtetetten, hagymától „illatozóan” szálltunk fel a villamosra. Meg az sem, hogy

– Ez igaz, kisebbségben vagyunk itt, de egészen más kisebbségben mint az európai kisebbségek. Ezt talán csak az érti, aki élt márt itt. Újak és másak a tapasztalatok. Amint az előbb már kifejtettem, akármennyire is elcsépeltnék és régimódinak hangzik a 21. században, szeressétek egymást így, ahogy most olvassátok, szó szerint, mert ennyi elég. Ezt a nagy parancsot én itt értettem meg igazán. „All You need is Love”

– *Mik a terveitek? Szeretnétek visszatérni Prágába? Ft. Fazekas László anno Téged is lehetőségként említett – nem határolódott el Tőled, ugyanakkor lépéseket vár Tőled. Számolsz a SzRKE-vel?*

– Ezt a két kérdés összevonnám... Mik a terveink? Az emberek jönnek, mennek, a szolgálati lehetőségek úgyszintén. Egyedül a megbízatás nem változik. Az Úr Isten jól tudja mit miért tesz, s én hiszem azt, hogy semmi sem történik véletlenül, hogy idővel kiderül,

miért is történtek bizonyos dolgok. És hiszem, hogy annak is oka van, hogy mi itt legyünk – ki tudja meddig, és hiszem, hogy a gyülekezetnek is előnyére vált, hogy az én szolgálatom után más lelkeseket is megtapasztalhatott. Én úgy érzem sokat tanultam és tanulok minden nap a tegnaptól. Szóval, ember tervez...

Nem tudom meddig maradunk ebben a közösségben, nem tudom mikor szólít az Úr, és azt sem, hogy hová vezet majd, lehet hogy Prágába?! Nem tudom, de azt igen, hogy teszem a dolgomat, amennyire csak erőmből telik.

Egyfelől minden gondolatunkban benne van, hogy ha itt ennek vége, és ha visszamegyünk Prágába, akkor... aztán van egy kis szívszúrás, meg torokszorítás, és tudatosítjuk, hogy még itt van dolgunk. S ahogy már mondtam, nem tudjuk meddig.

A KALAPÁCS

Fel akarja akasztani a képet a falra. Szöge van, de kalapácsa nincs.

– *Sebaj, a szomszédnak van* – ötlük hirtelen eszébe. El is határozza, hogy átmegy és kölcsönkéri.

De kétségek ébrednek benne. – *És mi lesz, ha nem akarja kölcsönadni? Hiszen tegnap is olyan hűvösen üdvözölt... Talán sietett..., de lehet, hogy csak úgy tett, mintha sietne, mert neheztel rám. De vajon miért? Én aztán sohasem bántottam meg, egyszerűen képzelődik... meg beképzelt is. Hát nem? Ha tőlem kér valaki egy szerszámot, azonnal odaadom..*

A SzRKE-ről nem szeretnék szólni, mint ahogyan egyik egyházi vezetésről sem. Nincs is értelme, mert az Isten népe a gyülekezetekben van, kicsikben és nagyokban – ott van dolgunk. Közösségekben lelkeket ápolni, menteni, vezetni.

Végezetül azt üzenném a prágai gyülekezetnek, hogy sokat gondolunk rátok, minden áldott nap. De ti most ott vagytok, mi pedig itt. S mindannyiunknak ott kell helytállni, ahová rendeltettünk. Dolgozzatok együtt, dolgozzatok szeretettel az új lelkésszel. Előrébb jutni csak összefogással, együttesen lehet.

Az Úr Isten áldjon meg minden gyülekezeti tagot, adjon nektek erőt, de adjon szeretetet is mindennek felett!

– **Köszönöm a riportot!**

– Szívesen.

–*paulus*–

(A riport 2010. március 23-án készült.)

Hogy lehet megtagadni egy ilyen egyszerű kérest, mint az enyém? Az ilyen alakok alaposan meg tudják keseríteni az ember életét! És még ráadásul azt hiszi, hogy rászorulok a kegyeire!

Átrohan, csönget és dörömböl, pulykavörösen üvölt rá az ajtót nyitó szomszédra:

– **Tartsd meg a nyomorult kalapácsodat, te senkiházi!**

(P. Watzlawick nyomán, válogatás Hézsér Gábor

Kötőjeles történetek c. kötetéből.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Biblióra: Havonta egyszer – a következő bibliórára **április 17-én**, szombaton kerül sor, gyülekezetünk lelkészének lakásában, délután 15.00 órai kezdettel.

Konfirmációi felkészítés: vasárnaponként 14.30-tól a Palladium üzletház 3. emeletén

A lelkipásztor elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylysy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

VIDÉKI ISTENTISZTELETEK

Pilzen – a helyszínt és időpontot pontosítjuk.

Brünn – május 15., a helyszínt és időpontot a későbbiekben pontosítjuk.

Teplíce – az istentisztelet helyét és időpontját a következő számokban közöljük.

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Tíz fő vett rész a tegnapi, úrvacsorával egybekötött brünni istentiszteleti alkalmon, megtöltve a Nemzetiségek Házának magyar irodáját. Istennek hála, úgy látszik beindult a növekedés. **A következő alkalomra** a tervek szerint **május 15-én** kerül sor.

– Jövő héten vasárnap, **április 18-án**, a prágai szlovák gyülekezetek által szervezett ökumenikus istentiszteleti alkalmon gyülekezetünk képviseli a Szlovákiai Református Keresztyén Egyházat. Az alkalomra a *Szt. Mihály* templomban kerül sor (V Jirchářich u. 14, Prága 1), **15.00 órai kezdettel**.

KÖZÖS
TÖRTÉNELEM –
KÖZÖS GYÁSZ

– A prágai magyarság osztozik Lengyelország gyászában. **Imádkozunk lengyel testvéreinkért! Modlitwamy za naszych Bratów Polskich.**

PARLAMENTI VÁLASZTÁSOK
MAGYARORSZÁGON...

„Isten, áldd meg a magyart!”

Kölcsey Ferenc, Himnusz

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP